

Konsept

Filnavn:

C:\Documents and Settings\ked\Lokale innstillinger\Temporary Internet Files\OLK4B\191335.doc

Se vedlagte adresseliste

Deres ref

Vår ref

Dato

05/01605-9

31.10.2005

Høring av utkast til ny lov og forskrift om beredskapslagring av petroleumsprodukter

1 Innledning

Olje- og energidepartementet eier og beredskapslager i dag petroleumsprodukter tilsvarende anslagsvis 20 dagers normalforbruk i Norge. Dagens lagermodell er et resultat av behovet for beredskapslagring av petroleumsprodukter som en del av det norske totalforsvaret. Trusselbildet Norge står overfor har endret seg og behovet for beredskapslagring har endret seg tilsvarende. Formålet med beredskapslagring er ikke lenger primært at lagrene skal inngå som element i totalforsvarskonseptet, men at de lagrede volumene kan benyttes til å sikre forsyningene til det norske markedet ved eventuelle forstyrrelser i leveransene. I tillegg kan volumene benyttes til norske tiltak under en koordinert krisehåndteringsplan innenfor rammen av Det internasjonale energibyrå (IEA). Denne endringen i formålet med beredskapslagringen gjør det hensiktsmessig å endre dagens ordning for beredskapslagring for petroleumsprodukter.

Under følger forslag til ny lov og forskrift om beredskapslagring, samt forklaring til denne.

Olje- og energidepartementet sender herved forslag til ny lov og forskrift om beredskapslagring av petroleumsprodukter på alminnelig høring.

Frist for tilbakemelding til Olje- og energidepartementet er **mandag 19. desember**.

Ved eventuelle spørsmål kontakt rådgiver Olafr Røsnes tlf. 22 24 62 37 eller rådgiver Endre Sollien tlf. 22 24 61 43.

2 Beredskapslagring av petroleumsprodukter – bakgrunnen for lovforslaget

2.1 Dagens lagerordning

Dagens ordning for beredskapslagring av petroleumsprodukter har sitt utspring i etterkrigstidens tankegang om totalforsvarskonseptet og beredskapslagring av livsviktige innsatsinnvarer som bl.a. matvarer, medikamenter og petroleumsprodukter til bruk i en beredskaps-/krigssituasjon, hvor mangel på disse varene har inntrådt pga. blokkerte forsyningslinjer. Innenfor nedstrømsvirksomheten innebar det at staten i en første fase av lagringen engasjerte seg økonomisk, både i forbindelse med oljeselskapenes bygging av store drivstoffdistribusjonsanlegg og i bygging av egne anlegg, for å fremskaffe økt lagerkapasitet og innkjøp av ulike typer petroleumsprodukter for å fylle opp tilleggskapasitetene. Fasen ble etterfulgt av en fase to, hvor man leide lagerkapasiteter hos oljeselskapene for lagring av produkter. Tidlig på 1990-tallet var resultatet av denne politikken beredskapslagring av om lag 840 000 Sm³ ulike typer petroleumsprodukter i fjellanlegg og anlegg i dagen, med stor geografisk spredning.

Nytt trusselbilde og mindre behov for beredskapslagring innebar nedsalg av beholdningene til dagens nivå, ca. 420 000 Sm³ av hovedproduktgruppene bensin, parafin og diesel, tilsvarende omtrent 18-20 dagers dekning av normalforbruket i Norge. Bruksområdet for beholdningene ble utvidet til også å omfatte fare for eller reell forsyningssvikt i fredstid, herunder også bruk av beholdninger som tiltak i koordinerte aksjoner innenfor rammen av IEA-samarbeidet. Samtidig besluttet man å trekke seg ut av/legge ned statens egne drivstoffanlegg i fjell og utelukkende basere lagringen på leie av kapasiteter i kommersielt drevne anlegg. Dette for å sikre at produktene gjennom fortløpende gjennomstrømming ble rullert og til enhver tid oppfylte markedets krav til spesifikasjoner.

Olje- og energidepartementets beredskapsbeholdning er primært tenkt brukt for å dempe fysisk mangel, eller fare for fysisk mangel, på petroleumsprodukter som konsekvens av alvorlige forstyrrelser i oljemarkedet. Beredskapsvolumene er ment brukt ved hendelser i fredstid.

For mangelsituasjoner forårsaket av hendelser på et høyere trinn av krisespekteret, dvs. krigslignende situasjoner hvor også Forsvaret forventes å ha behov for ekstra beholdninger, har myndighetene andre tiltak til rådighet. Disse iverksettes ved bruk av Nasjonalt beredskapssystem og fullmakter i gjeldende lovverk, for eksempel lov om forsynings- og beredskapstiltak og petroleumsloven.

Statens årlige utgifter til lagringen utgjør i dag om lag 20 mill. kroner i lagerleie til oljeselskapene og ca. 1 mill. kroner i drifts-/vedlikeholdsutgifter for lagring i et stort fjellanlegg som Forsvaret eier og disponerer. I tillegg kommer i gjennomsnitt 1-2 mill. kroner per år i kompensasjon til oljeselskapene for utgifter til kvalitetskorreksjoner av

enkelte av våre beredskapsprodukter som følge av implementeringen av EUs Auto Oil – program.

2.2 Behovet for en ny ordning

I dag er det primære formålet med beredskapslagring av petroleumsprodukter at disse kan selges i det norske markedet ved eventuelle forstyrrelser i leveransene av petroleumsprodukter. Norge vil også som medlem i Det Internasjonale Energibyrådet (IEA) få forespørsel om å delta i felles beredskapstiltak ved forstyrrelser i de internasjonale markedene for petroleumsprodukter. Beredskapslageret kan også benyttes i slike situasjoner.

Olje- og energidepartementet foreslår derfor å tilpasse beredskapslagringen til dagens situasjon ved å innføre en ny ordning for beredskapslagring av petroleumsprodukter.

Departementet har i utformingen av den nye lagermodellen måtte foreta en avveining mellom på den ene siden en sikrest mulig beredskapslagring og på den annen side en kostnadseffektiv og fleksibel modell.

Noen sentrale forutsetninger Olje- og energidepartementet har lagt til grunn i utformingen av den nye lagermodellen:

- Lagermodellen skal opprettholde beredskapslagrene på dagens nivå, dvs. petroleumsprodukter tilsvarende 20 dagers normalforbruk i Norge.
- Lagrede petroleumsprodukter skal gjenspeile det norske forbruksmønstret.
- Kostnadseffektiv lagermodell.
- Nøytral modell, dvs. ikke konkurransevridene mellom aktørene i markedene for petroleumsprodukter.

Departementet har i utformingen av lagermodellen også lagt vekt på å tilpasse denne til modellene som benyttes i Sverige, Danmark og andre medlemsland i IEA.

I den nye ordningen for beredskapslagring vil ikke lenger Olje- og energidepartementet eie beredskapsvolumene og lagre disse. Selskapene som fremstiller (raffinerer) og/eller importerer petroleumsprodukter til Norge pålegges å holde beredskapslager tilsvarende 20 dagers normalforbruk av solgte og/eller forbrukte lagringspliktige petroleumsprodukter. Olje- og energidepartementet vil ved overgangen til ny lagermodell selge volumene som per i dag beredskapslagres.

I ny lov og forskrift om beredskapslagring sikrer vi at beredskapslagrene i størst mulig grad er tilpasset faktisk forbruk av ulike petroleumsprodukter i det norske markedet. Sammensetningen av petroleumsprodukter som beredskapslagres endres hvert lagerår basert på faktisk solgt og forbrukt volum i Norge forutgående kalenderår. I den nye lagermodellen vil dessuten de lagringspliktige selskapene ha insentiver til å oppfylle lagringsplikten på en mest mulig kostnadseffektiv måte. Den nye lagermodellen er på dette området betydelig mer markeditilpasset, dynamisk og kostnadseffektiv enn den eksisterende lagermodellen.

3 Andre lands lovgivning

3.1 EU

Alle medlemsstatene i EU har en plikt til å holde minimumslagre av råolje og/ eller petroleumsprodukter. Plikten og den nærmere reguleringen av den er nedfelt i rådsdirektiv 68/414/EØF med senere endringer i rådsdirektiv 98/93/EF. I utgangspunktet er alle EUs medlemsland forpliktet til å holde lagre av råolje og/ eller petroleumsprodukter tilsvarende 90 dagers gjennomsnittlig internt forbruk. Medlemslandene kan ved beregningen av internt forbruk gjøre fradrag for egen produsert petroleum med inntil 25 %, slik at Danmark og Storbritannia, som er netto eksportører, kun er forpliktet til å holde lagre tilsvarende 67,5 dagers forbruk. Direktivene inneholder også bestemmelser om hvilke kategorier av petroleumsprodukter det skal holdes lagre av, beregningsmåter, bestemmelser om intern rapportering og kontroll og rapportering til EUs organer, samt bestemmelser om felles lagring på tvers av medlemslandene.

3.2 Sverige

I Sverige oppfylles kravet om beredskapslagring ovenfor EU ved at alle som selger eller forbruker lagringspliktige produkter over et visst volum, er forpliktet til å holde lagre tilsvarende 90 dagers forbruk, beregnet på bakgrunn av forrige års forbruk. Lagringsplikten er hjemlet i Lag (1984: 1049) om beredskapslagring av olja och kol.

3.3 Danmark

I Danmark administreres lagringsplikten av Energistyrelsen. Gjennom Bekendtgørelse om minstebeholdninger af mineralolieprodukter (BEK nr. 1184 af 19. december 1992) er importører og produsenter av petroleumsprodukter pliktig til å holde lagre tilsvarende 81 dagers forbruk. De danske bestemmelsene om produktkategorier, i hvilken grad råolje kan erstatte ferdige produkter og innrapportering følger i utstrakt grad det reviderte rådsdirektiv 68/414/EØF.

3.4 Storbritannia

Britiske myndigheter er for tiden i ferd med å foreta en revisjon av sin lovgivning på området. Pr. i dag påhviler lagringsplikten alle som selger eller forbruker petroleumsprodukter over et visst volum. Systemet har mange likhetstrekk med det svenske systemet. Britiske myndigheter ser imidlertid for seg en omlegging til et system som ligger mer opp mot det danske, der lagringsplikten påligger importører og produsenter.

4 Generelt om lov- og forskriftsutkastet

4.1 Lovutkastet

Formålet med en ny lov om beredskapslagring av petroleumsprodukter er, som det fremgår av utkastets § 1, å sikre forsyningene av petroleum og petroleumsprodukter, både nasjonalt og internasjonalt. Ved et avbrudd i eller forstyrrelse av forsyningen av petroleumsprodukter til landet og til det interne markedet, skal loven sikre tilgang på

produkter i en viss periode. Ved en internasjonal utilstrekkelighet i forsyningene skal Norge kunne stille volumer av petroleum og petroleumprodukter til disposisjon for det internasjonale markedet.

Det er Olje- og energidepartementets vurdering at en best mulig tilpassning av beredskapslagrene til forbruksmønsteret sikres ved at aktørene innen markedet for de aktuelle produktene forestår lagringen.

Dersom en skal pålegge private aktører å holde lagre, vil et slikt pålegg kreve hjemmel i lov. Gjeldende beredskapslovgivning gir ikke tilstrekkelig hjemmel for pålegg om slik lagring. Formålet med den nye lagringen er også noe videre enn formålet bak gjeldene beredskapslovgivning. Hvem som kan pålegges å holde lagre av petroleum og petroleumprodukter bør derfor fremgå av en ny lov. De nærmere bestemmelser om lagringspliktens omfang, lagringspliktens oppfyllelse, fastsettelse av lagringspliktige produkter, rapportering med mer, vil være av mer teknisk karakter og bør etter Olje- og energidepartementets vurdering fremgå av en forskrift, da det vil kunne være behov for endringer og tilpasninger.

Når det gjelder hvem som skal være lagringspliktig har valget stått mellom den svenske modellen hvor alle som selger eller forbruker lagringspliktige produkter over et visst volum er lagringspliktige, den danske modellen hvor produsenter og importører er lagringspliktige eller en kombinert modell. Olje- og energidepartementet har kommet til at en variant av den danske modellen er den som i størst grad ivaretar hensynet til enkel administrasjon, og i minst grad påvirker konkurransen mellom de ulike aktørene i markedet. Denne løsningen er nedfelt i lovutkastets § 1, i det Kongen i forskrift kan bestemme at den som her i landet fremstiller eller importerer petroleumprodukter plikter å holde beredskapslagre av disse produktene. I den samme bestemmelsen tildelegeres også Kongen kompetanse til å fastsette forskrift om de nærmere regler om lagringspliktens omfang, lagringspliktens oppfyllelse, fastsettelse av lagringspliktige produkter, rapportering med mer.

4.2 Forskriftsutkastet

4.2.1 Lagringsplikt og lagringspliktige produkter

I likhet med lovens § 1 pålegger forskriften lagerplikt for enhver som til landet importerer eller i landet fremstiller petroleumprodukter, å holde lagre av slike produkter i tråd med bestemmelsene i forskriften. Løsningen er langt på vei den samme som i Danmark. Lagringsplikten utløses i det en her i landet produserer eller til landet importerer lagringspliktige produkter over et visst volum. Produksjonen av råolje og annen petroleum på norsk sokkel faller ikke inn under lov eller forskrift.

Hva som er lagringspliktige produkter følger av § 4. For nærmere definisjon av de lagringspliktige produktene, viser forskriften til den til enhver tid gjeldende bransjestandarden fra Norsk Petroleumsinstitutt. Import eller fremstilling av andre petroleumprodukter utløser ikke lagringsplikt. Virksomheter som for eksempel

fremstiller eller importerer smøreoljer pålegges således ikke lagringsplikt. Den som i landet bare *selger* lagringspliktige produkter blir ikke lagringspliktig.

Lagringsplikten inntreer i det samlet volum av importerte og produserte produkter overstiger 1000m³. Lagringsplikten beregnes på bakgrunn av basisår og fastsettes for et lagerår av gangen. Basisår og lagerår er definert i § 2.

4.2.2 Lagringspliktens omfang

Størrelsen på lagrene av lagringspliktige produkter er satt til 20 dagers normalforbruk beregnet på bakgrunn av gjennomsnittlig salg og forbruk i basisåret. I Sverige er den tilsvarende plikten 90 dagers normalforbruk og i Danmark 81 dager. Kravene til EU landene er i medhold av direktiv 98/93/EF nitti dagers forbruk, med muligheter for fradrag for egen produksjon.

Olje- og energidepartementet vurderer i dagens situasjon beredskapslager som dekker 20 dagers normalforbruk av lagringspliktige petroleumsprodukter som tilstrekkelig. Trusselbildet Norge står overfor har ikke endret seg vesentlig siden myndighetene på 1990-tallet justerte beredskapslagrene til å dekke 20 dagers normalforbruk av petroleumsprodukter. Norge er dessuten en betydelig oljeprodusent med en produksjon på om lag 3 mill. fat per dag. Det meste av oljen eksporteres. Innenlands forbruk av petroleumsprodukter tilsvarer om lag 230.000 fat råolje per dag. Norge har to raffinerier som til sammen har en daglig produksjonskapasitet tilsvarende to ganger innenlands forbruk av disse produktene. Dette tilsier at beredskapslagrene opprettholdes på dagens nivå.

Ved beregning av lagringsplikten basert på foregående år er det en del volumer som ikke skal regnes med. Den viktigste er nok bestemmelsen om fradrag for volumer kjøpt av andre lagringspliktige. Bestemmelsen innebærer at en importør som også kjøper lagringspliktige produkter innenlands, bare må holde lagre beregnet på bakgrunn av solgte og forbrukte volumer som kommer fra egen import. Forbrukte og videresolgte volumer som har sin opprinnelse i kjøp fra annen lagringspliktig skal ikke tas med i beregningen over lagringspliktige volumer. Se merknader til den enkelte bestemmelse nedenfor.

Videre skal det gjøres fradrag for salg og forbruk av volumer som den lagringspliktige har kjøpt av en som ikke er lagringspliktig, som er solgt til skip i utenriksfart, medgått til eksport, som er solgt til forsvarsmyndighetene og som er forbrukt i egen raffineringsevne.

4.2.3 Oppfyllelse av lagringsplikten

Som et utgangspunkt skal beredskapslageret bestå av lagringspliktige produkter, som eies av den lagringspliktige og som skal være lagret i dennes tankanlegg i Norge, herunder tankanlegg ved produksjonsanlegg, lagre i havner, terminaler for oljerørledninger og tankskip i innenriksfart. Forskriften åpner imidlertid for at det inngås avtaler mellom den lagringspliktige og andre om at disse skal holde lagre av

produkter for den lagringspliktiges regning. Lagringspliktige produkter kan med inntil 40 % erstattes av råolje, kondensat eller halvfabrikata. Komponenter som ved sammenblanding inngår i ferdig lagringspliktig produkt, kan erstatte det aktuelle produktet fullt ut. Det åpnes også for at lagringspliktige produkter i en kategori delvis kan erstatte lagringspliktige produkter i en annen kategori. Olje- og energidepartementet legger også opp til mulighet for lagring i andre land, dersom det er inngått bilateral avtale mellom Norge og det aktuelle landet om slik lagring. For tiden er det ikke inngått noen slike avtaler.

Hvilke lagre som ikke kan regnes med ved oppfylning av lagringsplikten følger av § 8. Volumer som ikke kan regnes med er volumer som i liten grad kan brukes til beredskap, volumer det kan være vansker for myndighetene å utøve kontroll med, volumer som er vanskelig å beregne eller volumer som skal tjene andre formål.

4.2.4 Opplysningsplikt og rapportering

For at myndighetene skal kunne føre tilsyn med at lagringsplikten blir oppfylt tilfredsstillende, må myndighetene kunne kreve de nødvendige opplysninger fra lagringspliktige og andre som holder lagre på vegne av den lagringspliktige. For å kunne føre tilsyn med at de opplysninger som er gitt er korrekte, må myndighetene sikres tilgang til de ulike lageranleggene.

4.2.5 Bruk av lagrede volumer og straffebestemmelse

Dersom det oppstår en situasjon hvor det vil være nødvendig å trekke på lagrene, må myndighetene ha kompetanse til å fatte slikt vedtak. Olje- og energidepartementet foreslår at denne kompetansen legges til Kongen. Den foreslåtte hjemmelen til å fatte beslutninger om bruk av beredskapslagrene er snevrere enn tilsvarende hjemler i beredskapslovgivningen. Myndighetene kan i medhold av forskriften ikke ta beslag i lagrene, men gi pålegg om at lagrede volumer skal tas i bruk. I en slik situasjon kan myndighetene også fatte vedtak om en bestemt bruk. I andre tilfelle vil myndighetene bare fatte vedtak om at lagringspliktig kan ta lagrede volumer i bruk. En slik tillatelse er nærmest å sidestille med en tidsbegrenset dispensasjon fra lagerplikten.

Selv om myndighetenes kompetanse til å disponere over lagringspliktige volumer er mer begrenset enn etter beredskapslovgivningen, er terskelen til å fatte vedtak om pålegg om eller tillatelse til bruk av volumene lavere. Allerede ved en utilstrekkelighet i forsyningene av petroleumsprodukter kan det fattes vedtak etter § 16. Bestemmelsen kan komme til anvendelse både der det foreligger en forstyrrelsen i forsyningen innenlands, og der det er det internasjonale markedet som opplever en forstyrrelse. Et typisk eksempel vil være der Det Internasjonale Energibyrådet (IEA) ber Norge om å stille volumer til disposisjon, enten for å motvirke en forsyningskrise eller for å lette presset i markedet. Det vil kunne være aktuelt å delegere kompetansen til å fatte vedtak om frigjøring av volumer til ulike departement/myndighetsorganer, avhengig av hva som er årsaken til en utilstrekkelighet i forsyningene. Der for eksempel IEA har fattet vedtak om frigivelse av volumer, vil det kunne være aktuelt å delegere kompetanse til Utenriksdepartementet og Olje- og energidepartementet, som i samråd kan fatte vedtak

om frigivelse av norske volumer. Vedtak om frigivelse vil bli iverksatt av Olje- og energidepartementet som det myndighetsorgan som har oppfølgingsansvaret for loven og forskriften.

Lagringspliktig som ikke oppfyller lagringsplikten, gir feil opplysninger, overtrer pålegg gitt i medhold av forskriften eller tilbakeholder informasjon myndighetene har krav på kan straffes med bøter. Både forsettlige og uaktsomme overtredelser vil kunne straffes. Medvirkning til overtredelse er også straffbart. Straff vil i utgangspunktet være mest aktuelt ovenfor lagringspliktige foretak som overtrer bestemmelsene i eller pålegg i medhold av forskriften, jfr. Straffeloven kap. 3a. Det vil imidlertid også kunne bli aktuelt med straff overfor enkeltpersoner innen et foretak som har medvirket til overtredelsen. Straffebestemmelsen i § 17 kommer ikke til anvendelse dersom forholdet rammes av et strengere straffebud.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Ny lagermodell innebærer utarbeidelse av en ny lov og forskrift om beredskapslagring av petroleumsprodukter, slik at selskaper som fremstiller (raffinerer) og/eller importerer pålegges å holde beredskapslagre tilsvarende 20 dagers normalforbruk av lagringspliktige petroleumsprodukter. Departementet tar sikte på å fremme forslag om ny beredskapslagringslov for Stortinget i 1. kvartal 2006. Det legges opp til at kostnadene ved beredskapslagring dekkes av de lagringspliktige selskapene. Disse selskapene vil også eie produktene. Det legges videre opp til at norske myndigheter skal godkjenne bruk av produktene i en forsyningskrise eller lignende.

Ved en slik omlegging har ikke staten lenger behov for egne beredskapslagre. Ved innføring av en ny lov og forskrift kan derfor statens beredskapsbeholdninger, anslagsvis 420 000 m³ ulike typer oljeprodukter, legges ut for salg.

Det er totalt foreslått bevilget 17,3 mill. kroner i 2006 til beredskapslagring og omlegging til ny modell for beredskapslagring av drivstoff, en reduksjon på 4,2 mill. kroner i forhold til saldert budsjett 2005.

Reduksjonen har først og fremst sammenheng med et lavere anslag for lagerleie til oljeselskapene som følge av at statens beredskapsbeholdninger avhendes. Posten reduseres med om lag 0,7 mill. kroner som følge av innføring av nettoordningen for budsjettering av merverdiavgift. Videre vil det påløpe administrative utgifter knyttet til gjennomføring av salg av beredskapsbeholdningene. Administrative utgifter omfatter kommisjon til aktøren som skal stå for salget og ekstern kvalitetssikring av salget/prosessen.

Når den nye lagermodellen er etablert og departementet har solgt sine beredskapslagre, dvs. i 2007, vil det årlig påløpe et mindre beløp til oppfølging og kontroll av lagermodellen.

6 Merknader til de enkelte bestemmelser

6.1 Lovutkastet

§ 1 For å sikre forsyningene av petroleum og petroleumprodukter, både nasjonalt og internasjonalt, kan Kongen i forskrift bestemme at den, som her i landet importerer eller fremstiller petroleumprodukter (og biologisk fremstilt drivstoff), plikter å holde lagre av disse produktene, herunder gi nærmere bestemmelser om hvem som omfattes av lagringsplikten, lagringspliktige produkter, lagringspliktens omfang og oppfyllelse, bruken av beredskapslagrede volumer, samt regler om rapportering og tilsyn med beredskapslagringen.

Paragrafen fastsetter formålet med loven og hvem som er pliktsubjekt etter loven og hvem som kan være pliktsubjekt i de nærmere regler. Bestemmelsen fastsetter videre rammene for Kongens kompetanse til å fastsette nærmere regler i forskrift.

§ 2 Kongen kan i forskrift gi bestemmelser om at forsettelig eller uaktsom overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov straffes med bøter. Denne bestemmelse får ikke anvendelse dersom forholdet rammes av strengere straffebud.

Bestemmelsen gir hjemmel til i forskrift å fastsette nærmere bestemmelser om straff. Lovbestemmelsen fastsetter skyldkravet og straffereaksjonen, samt at medvirkning kan straffes.

§ 3 Denne lov trer i kraft straks.

6.2 Forskriftsutkastet

Kap 1 Innledende bestemmelser

§ 1

For å sikre forsyningene av petroleum og petroleumprodukter, både nasjonalt og internasjonalt, skal den, som til landet importerer eller i landet fremstiller petroleumprodukter, holde lagre av slike produkter i tråd med bestemmelsene i denne forskriften.

Departementet har her valgt samme løsning som i Danmark. Lagringsplikten påligger virksomheter som importerer til Norge eller i landet fremstiller lagringspliktige produkter. Virksomheter som kun forestår salg av lagringspliktige produkter, men ikke selv importerer eller fremstiller slike, pålegges ikke lagringsplikt.

§ 2

I denne forskrift forstås med:

Lagerår: Perioden fra 1. juli til 30. juni.

Basisår: Perioden fra 1. januar til 31. desember det år som avsluttes 6 måneder før et nytt lagerår påbegynnes.

Kap 2 Lagringsplikt og lagringspliktige produkter

§ 3

Lagringsplikten i § 1 omfatter enhver som har importert og/eller fremstilt lagringspliktige produkter i størrelsesorden 1000 m³ eller mer i forutgående basisår. Det samme gjelder importører og produsenter, som ikke importerte eller fremstilte lagringspliktige produkter i forutgående basisår, men som i løpet av inneværende lagerår forventes å importere og/eller fremstille lagringspliktige produkter i størrelsesorden 1000 m³ eller mer.

Ved beregning av hvorvidt det er importert eller fremstilt lagringspliktige produkter i en størrelsesorden som medfører lagringsplikt for en virksomhet, vil det være avgjørende om den samlede importen og/eller produksjonen av lagringspliktige produkter overstiger 1000 m³. Ved beregningen skal det gjøres samme fradrag som angitt i § 6.

Bestemmelsen i andre punktum skal sikre at ikke nye importører eller produsenter unndrar seg lagringsplikt eller at virksomheter legges ned ved lagringsårets utgang for så å gjenoppstå under annet navn neste lagerår. Den aktuelle virksomhet må selv vurdere hvorvidt lagringsplikt foreligger, jfr. § 12 andre ledd.

Ved beregning av volumer for å fastslå hvorvidt lagerplikt foreligger, kan departementet legge sammen volumer fra forskjellige virksomheter innen samme konsern.

Formålet med denne bestemmelsen er å hindre at virksomheten splittes opp i flere mindre foretak som hver importerer eller produserer lagringspliktige produkter i størrelsesorden mindre enn 1000 m³. Ved vurderingen av hvorvidt det foreligger et konsern vil lovgivningen omkring aksje- og allmennaksjeselskaper legges til grunn.

§ 4

Med mindre departementet bestemmer noe annet omfatter lagringspliktige produkter følgende kategorier:

Kategori 1: Bensin

Kategori 2: Autodiesel, anleggsdiesel, lett fyringsolje, fyringsparafin, jetdrivstoff, marine gassoljer

Kategori 3: Tungdestillat, tung fyringsolje.

De nærmere spesifikasjoner for det enkelte produkt skal følge bransjestandarden slik denne til en hver tid er angitt av Norsk petroleumsinstitutt.

Kap 3 Beregning av beredskapslageret

§ 5 Beredskapslageret skal til enhver tid innen et lagerår tilsvare 20 dagers forbruk av den totale mengde lagringspliktige produkter den lagringspliktige har solgt eller forbrukt i forutgående basisår.

Bestemmelsen innebærer at den lagringspliktige skal kunne selge og forbruke lagringspliktige produkter i minst 20 dager uten tilførsel av nye produkter. Ved beregningen av 20 dagers forbruk skal et gjennomsnittlig normalforbruk, beregnet på bakgrunn av salg og/eller forbruk i forutgående lagerår legges til grunn. Bestemmelsen må tolkes med de begrensninger som følger av § 7 andre ledd.

Importører eller produsenter som ikke importerte eller fremstilte lagringspliktige produkter i forutgående basisår, plikter å holde lagre som tilsvarer 20 dagers forbruk basert på import- og produksjonsmengde og forventet årsimport og årsproduksjon i inneværende lagerår.

Bestemmelsen skal i likhet med bestemmelsen i § 3 første ledd andre punktum sikre at ikke nye importører eller produsenter unndrar seg lagringsplikt eller at virksomheter legges ned ved lagringsårets utgang for så å gjenoppstå under annet navn neste lagerår.

§ 6 Følgende salg og forbruk skal ikke inngå ved beregning av lagringsplikten:

-salg og forbruk av mengde som den lagringspliktige har kjøpt av annen lagringspliktig

Bestemmelsen medfører at importør og produsent av lagringspliktige produkter må holde lagre også for de volumer som er videresolgt til en som selv importerer eller fremstiller lagringspliktige produkter.

Eksempel:

A produserer selv	10.000 m ³
A importerer selv	5.000 m ³
<u>A kjøper av annen lagringspliktig</u>	<u>25.000 m³</u>
<u>Sum</u>	<u>40.000 m³</u>

Av dette blir A lagringspliktig for 15.000 m³

-salg og forbruk av en mengde som den lagringspliktige har kjøpt av en som ikke er lagringspliktig

Dette vil dreie seg om små volumer og bør derfor unntas på samme måte som produsenter og importører som fremstiller eller importerer volumer under 1000 m³ er unntatt fra lagringsplikten, jfr. § 3.

-salg til eksport

-salg til skip i utenriksfart

Med skip i utenriksfart menes skip som seiler mellom norsk havn hvor bunkring skjer og utenlandsk havn.

-salg til forsvarsmyndighetene

- eget forbruk i raffineri

Lagringspliktig som både har importert eller selv fremstilt og kjøpt lagringspliktige produkter av andre lagringspliktige kan i medhold av første ledd kun gjøre fradrag i lagringspliktige importerte eller egenproduserte volumer, i en størrelsesorden som forholder seg til de importerte og/eller egenproduserte volumer, som de importerte og egenproduserte volumer forholder seg til totalen av importerte og egenproduserte volumer og volumer kjøpt av andre lagringspliktige. Dette gjelder likevel ikke der lagringspliktig kan dokumentere at en større andel av importerte volumer har medgått til fradragsberettiget salg eller forbruk.

Eksempel:

A produserer selv	10.000 m ³
A importerer selv	10.000 m ³
<u>A kjøper av annen lagringspliktig</u>	<u>30.000 m³</u>
<u>Sum</u>	<u>50.000 m³</u>

Her er A i utgangspunktet lagringspliktig for 20.000 m³

Av dette samlede volumet selges 10.000 m³ til forsvarsmyndighetene. Da kan A gjøre fradrag i de lagringspliktige volumer for $2/5 \times 10.000 \text{ m}^3 = 4.000 \text{ m}^3$

A blir lagringspliktig for 16.000 m³

Dersom A kan dokumentere at de volumer som er solgt til forsvarsmyndigheten i sin helhet kom fra de importerte volumer, kan han gjøre fullt ut fradrag for disse volumene.

A blir lagringspliktig for 10.000 m³.

Lagringspliktig produsent kan også gjøre fradrag etter første ledd for solgte volumer, dersom det kan dokumenteres at volumene ved videresalg eller forbruk ville vært fradragsberettiget for kjøper, dersom kjøper selv hadde vært lagringspliktig.

Denne bestemmelsen gir lagringspliktig produsent eller importør mulighet for å trekke fra volumer som er solgt på en slik måte at de i utgangspunktet ikke gir fradragsrett ved beregning av lagerplikt, dersom disse volumene er videresolgt på en slik måte at de gir fradragsrett.

Eksempel:

A er produsent og selger 20.000 m³ til B. Av disse volumer selger B 10.000 m³ til skip i utenriksfart. Disse volumene hadde B kunnet trekke fra, dersom B var lagringspliktig. Dersom A da kan legge frem dokumentasjon på at B har solgt til skip i utenriksfart, vil A kunne trekke fra disse volumene ved beregningen av sin lagringsplikt.

Det følger antitetisk av bestemmelsen at volumer medgått til salg til eller forbruk i petroleumsvirksomhet på norsk sokkel ikke gir rett til fradrag ved beregningen av lagringspliktige produkter.

Kap 4 Oppfyllelse av lagringsplikten

§ 7

Beredskapslageret skal bestå av lagringspliktige produkter og skal med de unntak som følger av §§ 8-10 eies av den lagringspliktige og være lagret i dennes tankanlegg i Norge, herunder tankanlegg ved produksjonsanlegg, lagre i havner, terminaler for oljerørledninger og tankskip i innenriksfart.

Oppregningen over lageralternativer er ikke uttømmende. Hvilke lagre som ikke inngår følger av § 8. Tankanlegg i tilknytning til installasjoner på kontinentalsokkelen, utenfor territorialfarvannet, befinner seg ikke i Norge og volumer lagret her kan ikke medgå til oppfyllelse av lagringsplikten.

For oppfyllelse av lagringsplikten for produkter innen den enkelte kategori som angitt i § 4, må minst 40 % av lagrede volumer bestå i produkter som hører under den aktuelle kategori.

Bestemmelsen medfører at lagerplikt for produkter i en kategori kan erstattes av produkter i en annen kategori med inntil 60 %. Dvs. at har en plikt til å holde lagre med 1000 m³ bensin og 1000 m³ diesel, kan lagerplikten oppfylles ved å holde lagre av 400 m³ bensin og 1600 m³ diesel.

Til oppfyllelse av lagringsplikten kan den lagringspliktige medregne lagre av råolje, kondensat og halvfabrikata i volumer som tilsvarer de volumer som ville medgått i

fremstillingen av de aktuelle lagringspliktige produkter. Inntil 40 % av den totale lagringsforpliktelsen kan bestå av råolje, kondensat eller halvfabrikata.

Med mindre annet produktutbytte kan dokumenteres, skal det ved beregning av volumer etter tredje ledd legges følgende utbytte fordeling for råolje til grunn:

<i>Råolje tilsvarer:</i>	<i>Produkter i kategori 1</i>	<i>20 %</i>
	<i>Produkter i kategori 2</i>	<i>50 %</i>
	<i>Produkter i kategori 3</i>	<i>30 %</i>

Bestemmelsen innebærer at en ikke kan erstatte f. eks. lagerplikt for bensin liter for liter med råolje. Om det kun er bensin som skal lagres, kan 40 % av volumet erstattes av råolje. Om lagerplikten er 1000 m³ bensin kan inntil 400 m³ erstattes med råolje, men det må da holdes 2000 m³ råolje for at dette skal kunne erstatte bensin.

Om råolje i tillegg skal erstatte en lagringsplikt for diesel på 1000 m³ kan inntil 400 m³ diesel erstattes. Det må da holdes 800 m³ råolje. Da en kan få både bensin og diesel fra råoljen, kan de samme volumer råolje gå til erstatning for både diesel og bensin.

Med de begrensninger som følger av andre ledd, kan lagre av produkter, som ved blanding skal inngå i fremstillingen av de lagringspliktige produkter, tre i stedet for de produkter som skal fremstilles av dem. Lagringspliktig må dokumentere at det holdes lagre av alle de komponenter som medgår i det produkt som skal erstattes. Ved beregningen tas utgangspunkt i det største volum ferdig produkt som kan fremstilles ved blanding av de lagrede komponenter.

Bestemmelsen innebærer at produkter i alle tre kategorier kan erstattes av komponenter. Andre og tredje punktum medfører at det ikke kan gis fradrag for større volumer en det som maksimalt kan fremstilles av de tilgjengelige komponenter. Dersom det er små eller ingen volumer tilgjengelig av en komponent kan det ikke gis fradrag for mer en hva volumene av den ene komponenten tillater. Mangler denne komponenten helt, kan det ikke gis fradrag i det hele tatt, selv om det finnes store volumer av de øvrige komponentene tilgjengelig.

§ 8

Følgende lagringspliktige produkter kan ikke inngå i et beredskapslager:

-råolje og kondensat som ikke er utvunnet

Med dette menes råolje og kondensat som ennå befinner seg i reservoar under havbunnen.

-lagringspliktige produkter som befinner seg i rørledninger, i transitt over land og i detaljalg-sanlegg med unntak for bunkersanlegg (for skip).

Med detaljalgansanlegg menes først og fremst bensinstasjoner, men andre detaljalgansanlegg, som marinaer for fritidsbåter vil også rammes av denne bestemmelsen.

-lagringspliktige produkter som er lagret på vegne av forsvarsmyndighetene

Volumer av lagringspliktige produkter som er lagret etter denne forskriften, og volumer lagret på vegne av forsvarsmyndighetene skal tjene ulike formål. Volumer lagret på vegne av forsvarsmyndighetene kan således ikke telle med ved beregningen av oppfylt lagerplikt. Bestemmelsen harmoniserer med fradraget etter § 6 for volumer solgt til forsvarsmyndighetene

-lagringspliktige produkter som befinner seg i tankskip i utenriksfart

Dette er skip som seiler mellom utenlandske havner, eller mellom en norsk havn og havner i utlandet.

§ 9 Lagring i utlandet

Lagringspliktige kan søke departementet om samtykke til å lagre inntil 20 % av den totale lagringsforpliktelsen i et annet land dersom det er inngått avtaler om slik lagring mellom landene. Dersom særlige forhold tilsier det kan departementet gi tillatelse til at inntil 75 % lagres i annet land.

Departementets samtykke til lagring i utlandet vil bl.a. være avhengig av hva slags avtale om lagring det ønskes samtykke til og at beredskapsformål sikres i tilstrekkelig grad.

Ved vurderingen av om det skal gis samtykke til at mer en 20 % av lagerforpliktelsen skal lagres i et annet land vil det bl.a. legges vekt på lagerets geografiske nærhet til Norge, hvilke transportmuligheter som finnes for å få brakt produktene til Norge og norske markeder, i hvilken grad produktene som er lagret er tilpasset det norske markedet og hvilken rett den lagringspliktige har til produktene.

§ 10 Lagringsavtaler

Hele eller deler av lagringsforpliktelsen kan lagres av andre for den lagringspliktiges regning, herunder kan en eller flere virksomheter innenfor et konsern oppfylle lagringsplikten ved at morskapet holder lagre som oppfyller lagringsplikten for et eller samtlige datterselskaper.

Med de begrensninger som følger av annet ledd, er opp til partene i den enkelte avtale å komme frem til det konkrete innholdet av den.

Bestemmelsen åpner også for felles lagring av lagringspliktige produkter gjennom et eget selskap eller organisasjon, på samme måte som Foreningen Danske Olieberedskapslagre (FDO) bidrar til oppfyllelse av lagringsplikten i Danmark.

Avtaler om lagring må som et minimum inneholde bestemmelser om at den lagringspliktige skal ha rett til å disponere over fastsatte volumer av fastsatte produkter innen en fastsatt periode, dersom det fattes vedtak etter denne forskrifts § 16.

Kap 5 Opplysningsplikt og rapportering

§ 11

Departementet kan kreve at enhver som har en lagringsforpliktelse etter denne forskrift eller som lagrer petroleumsprodukter på vegne av en eller flere lagringspliktige, avgir opplysninger som departementet finner nødvendig for å kontrollere at bestemmelsene i forskriften er overholdt. Det samme gjelder enhver som lagrer petroleumsprodukter for en som er lagringspliktig etter annet lands lovgivning, dersom norske myndigheter har inngått slik avtale som nevnt i § 9.

Departementet kan kreve adgang til lagre som angitt i § 7 for å gjennomføre kontroll med at lagringsplikten er overholdt.

§ 12

Som ledd i kontrollen av beredskapslagringen av petroleumsprodukter skal lagringspliktige eller den som lagrer petroleumsprodukter for lagringspliktige, sende inn opplysninger om import, salg og lageret mv. til departementet på særskilt skjema. Rapporten skal innsendes fire ganger årlig, innen 15. januar, 15. april, 15. juli og 15. oktober, med mindre departementet bestemmer noe annet.

Den lagringspliktige skal samtidig avgi erklæring om at lagringsplikten er oppfylt.

Kap 6 Alminnelige bestemmelser

§ 13 Tilsyn

Departementet fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift blir overholdt.

Denne bestemmelsen innebærer også at departementet kan delegere kompetansen til andre myndighetsorganer.

§ 14 Vilkår

I forbindelse med enkeltvedtak kan det settes vilkår som har naturlig tilknytning til det forhold vedtaket gjelder.

§ 15 Delegasjon og dispensasjon

Departementet kan utferdige de forskrifter og gi de pålegg som er nødvendige for gjennomføring av bestemmelsene i forskriften.

Departementet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften.

§ 16 Pålegg om bruk

Ved utilstrekkelighet i forsyningene av petroleum og petroleumprodukter, både nasjonalt og internasjonalt, kan Kongen gi pålegg om eller tillatelse til at beredskapslagre etter denne forskrift skal tas i bruk av den lagringspliktige i den utstrekning som er påkrevd med hensyn til den aktuelle situasjonen.

Bestemmelsen innebærer ingen endring i statens politikk når det gjelder å ta i bruk beredskapsvolumer. Forskjellen blir at lagringspliktige med den nye ordningen får pålegg om eller tillatelse til bruk av volumer, mens det tidligere var staten som tok i bruk sine reserver når det var aktuelt.

Dersom pålegg etter første ledd medfører økonomisk tap, er staten erstatningspliktig i samsvar med alminnelige rettsgrunnsetninger. Erstatning kan likevel ikke kreves i den utstrekning utgiftene kan dekkes inn ved innkalkulering i vedkommende produkts pris, dersom slik innkalkulering ikke vil stille den som får et pålegg rettet mot seg, i en konkurransemessig mindre gunstig stilling enn andre i samme bransje.

Lagringspliktige skal innen rimelig tid etter at forsyningen av petroleum og petroleumprodukter er normalisert bygge opp beredskapslagre i samme utstrekning som før pålegg om eller tillatelse til bruk ble vedtatt.

§ 17 Straff

Forsettelig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser eller vedtak gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes med bøter. Medvirkning straffes på samme måte. Denne bestemmelse får ikke anvendelse dersom forholdet rammes av strengere straffebud.

§ 18 Ikrafttredelse

Disse forskrifter trer i kraft 1. juli 2006.

7 Forslag

7.1 Loven

Lov om beredskapslagring av petroleumsprodukter

§ 1 For å sikre forsyningene av petroleum og petroleumsprodukter, både nasjonalt og internasjonalt, kan Kongen i forskrift bestemme at den, som her i landet importerer eller fremstiller petroleumsprodukter (og biologisk fremstilt drivstoff), plikter å holde lagre av disse produktene, herunder gi nærmere bestemmelser om hvem som omfattes av lagringsplikten, lagringspliktige produkter, lagringspliktens omfang og oppfyllelse, bruken av beredskapslagrede volumer, samt regler om rapportering og tilsyn med beredskapslagringen.

§ 2 Kongen kan i forskrift gi bestemmelser om at forsettelig eller uaktsom overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov straffes med bøter. Denne bestemmelse får ikke anvendelse dersom forholdet rammes av strengere straffebud.

§ 3 Denne lov trer i kraft straks.

7.2 Forskriften

Forskrift til lov om beredskapslagring av petroleumsprodukter

Kap 1 Innledende bestemmelser

§ 1

For å sikre forsyningene av petroleum og petroleumsprodukter, både nasjonalt og internasjonalt, skal den, som til landet importerer eller i landet fremstiller petroleumsprodukter, holde lagre av slike produkter i tråd med bestemmelsene i denne forskriften.

§ 2

I denne forskrift forstås med:

Lagerår: Perioden fra 1. juli til 30. juni.

Basisår: Perioden fra 1. januar til 31. desember det år som avsluttes 6 måneder før et nytt lagerår påbegynnes.

Kap 2 Lagringsplikt og lagringspliktige produkter

§ 3

Lagringsplikten i § 1 omfatter enhver som har importert og/eller fremstilt lagringspliktige produkter i størrelsesorden 1000 m³ eller mer i forutgående basisår. Det samme gjelder importører og produsenter, som ikke importerte eller fremstilte lagringspliktige produkter i forutgående basisår, men som i løpet av inneværende lagerår forventes å importere og/eller fremstille lagringspliktige produkter i størrelsesorden 1000 m³ eller mer.

Ved beregning av volumer for å fastslå hvorvidt lagerplikt foreligger, kan departementet legge sammen volumer fra forskjellige virksomheter innen samme konsern.

§ 4

Med mindre departementet bestemmer noe annet omfatter lagringspliktige produkter følgende kategorier:

Kategori 1: Bensin

Kategori 2: Autodiesel, anleggsdiesel, lett fyringsolje, fyringsparafin, jetdrivstoff, marine gassoljer

Kategori 3: Tungdestillat, tung fyringsolje.

De nærmere spesifikasjoner for det enkelte produkt skal følge bransjestandarden slik denne til en hver tid er angitt av Norsk petroleumsinstitutt.

Kap 3 Beregning av beredskapslageret

§ 5

Beredskapslageret skal til enhver tid innen et lagerår tilsvare 20 dagers forbruk av den totale mengde lagringspliktige produkter den lagringspliktige har solgt eller forbrukt i forutgående basisår.

Importører eller produsenter som ikke importerte eller fremstilte lagringspliktige produkter i forutgående basisår, plikter å holde lagre som tilsvarer 20 dagers forbruk basert på import- og produksjonsmengde og forventet årsimport og årsproduksjon i inneværende lagerår.

§ 6

Følgende salg og forbruk skal ikke inngå ved beregning av lagringsplikten:

- salg og forbruk av mengde som den lagringspliktige har kjøpt av annen lagringspliktig
- salg og forbruk av en mengde som den lagringspliktige har kjøpt av en som ikke er lagringspliktig
- salg til eksport
- salg til skip i utenriksfart
- salg til forsvarsmyndighetene
- eget forbruk i raffineri

Lagringspliktig som både har importert og kjøpt lagringspliktige produkter av andre lagringspliktige kan i medhold av første ledd kun gjøre fradrag i lagringspliktige importerte volumer, i en størrelsesorden som forholder seg til de importerte volumer, som de importerte volumer forholder seg til totalen av importerte volumer og volumer kjøpt av andre lagringspliktige. Dette gjelder likevel ikke der lagringspliktig kan dokumentere at en større andel av importerte volumer har medgått til fradragsberettiget salg eller forbruk.

Lagringspliktig produsent kan også gjøre fradrag etter første ledd for solgte volumer, dersom det kan dokumenteres at volumene ved videresalg eller forbruk ville vært fradragsberettiget for kjøper, dersom kjøper selv hadde vært lagringspliktig.

Kap 4 Oppfyllelse av lagringsplikten

§ 7

Beredskapslageret skal bestå av lagringspliktige produkter og skal med de unntak som følger av §§ 8-10 eies av den lagringspliktige og være lagret i dennes tankanlegg i Norge, herunder tankanlegg ved produksjonsanlegg, lagre i havner, terminaler for oljerørledninger og tankskip i innenriksfart.

For oppfyllelse av lagringsplikten for produkter innen den enkelte kategori som angitt i § 4, må minst 40 % av lagrede volumer bestå i produkter som hører under den aktuelle kategori.

Til oppfyllelse av lagringsplikten kan den lagringspliktige medregne lagre av råolje, kondensat og halvfabrikata i volumer som tilsvarer de volumer som ville medgått i fremstillingen av de aktuelle lagringspliktige produkter. Inntil 40 % av den totale lagringsforpliktelsen kan bestå av råolje, kondensat eller halvfabrikata.

Med mindre annet produktutbytte kan dokumenteres, skal det ved beregning av volumer etter tredje ledd legges følgende utbytte fordeling for råolje til grunn:

Råolje tilsvarende:	Produkter i kategori 1	20 %
	Produkter i kategori 2	50 %
	Produkter i kategori 3	30 %

Med de begrensninger som følger av andre ledd, kan lagre av produkter, som ved blanding skal inngå i fremstillingen av de lagringspliktige produkter, tre i stedet for de produkter som skal fremstilles av dem.

§ 8

Følgende lagringspliktige produkter kan ikke inngå i et beredskapslager:

- råolje og kondensat som ikke er utvunnet
- lagringspliktige produkter som befinner seg i rørledninger, i transitt over land og i detaljsalgсанlegg med unntak for bunkersanlegg (for skip).
- lagringspliktige produkter som er lagret på vegne av forsvarsmyndighetene
- lagringspliktige produkter som befinner seg i tankskip i utenriksfart.

§ 9

Lagring i utlandet

Lagringspliktige kan søke departementet om samtykke til å lagre inntil 20 % av den totale lagringsforpliktelsen i et annet land dersom det er inngått avtaler om slik lagring mellom landene. Dersom særlige forhold tilsier det kan departementet gi tillatelse til at inntil 75 % lagres i annet land.

§ 10

Lagringsavtaler

Hele eller deler av lagringsforpliktelsen kan lagres av andre for den lagringspliktiges regning, herunder kan en eller flere virksomheter innenfor et konsern oppfylle lagringsplikten ved at morselskapet holder lagre som oppfyller lagringsplikten for et eller samtlige datterselskaper.

Avtaler om lagring må som et minimum inneholde bestemmelser om at den lagringspliktige skal ha rett til å disponere over fastsatte volumer av fastsatte produkter innen en fastsatt periode, dersom det fattes vedtak etter denne forskrifts § 16.

Kap 5 Opplysningsplikt og rapportering

§ 11

Departementet kan kreve at enhver som har en lagringsforpliktelse etter denne forskrift eller som lagrer petroleumsprodukter på vegne av en eller flere lagringspliktige, avgir opplysninger som departementet finner nødvendig for å kontrollere at bestemmelsene i forskriften er overholdt. Det samme gjelder enhver som lagrer petroleumsprodukter for en som er lagringspliktig etter annet lands lovgivning, dersom norske myndigheter har inngått slik avtale som nevnt i § 9.

Departementet kan kreve adgang til lagre som angitt i § 7 for å gjennomføre kontroll med at lagringsplikten er overholdt.

§ 12 Som ledd i kontrollen av beredskapslagringen av petroleumsprodukter skal lagringspliktige eller den som lagrer petroleumsprodukter for lagringspliktige, sende inn opplysninger om import, salg og lageret mv. til departementet på særskilt skjema. Rapporten skal innsendes fire ganger årlig, innen 15. januar, 15. april, 15. juli og 15. oktober, med mindre departementet bestemmer noe annet.

Den lagringspliktige skal samtidig avgi erklæring om at lagringsplikten er oppfylt.

Kap 6 Almennelige bestemmelser

§ 13 Tilsyn

Departementet fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift blir overholdt.

§ 14 Vilkår

I forbindelse med enkeltvedtak kan det settes vilkår som har naturlig tilknytning til det forhold vedtaket gjelder.

§ 15 Delegasjon og dispensasjon

Departementet kan utferdige de forskrifter og gi de pålegg som er nødvendige gjennomføring av bestemmelsene i forskriften.

Departementet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften.

§ 16 Pålegg om bruk

Ved utilstrekkelighet i forsyningene av petroleum og petroleumsprodukter, både nasjonalt og internasjonalt, kan Kongen gi pålegg om eller tillatelse til at

beredskapslagre etter denne forskrift skal tas i bruk av den lagringspliktige i den utstrekning som er påkrevd med hensyn til den aktuelle situasjonen.

Dersom pålegg etter første ledd medfører økonomisk tap, er staten erstatningspliktig i samsvar med alminnelige rettsgrunnsetninger. Erstatning kan likevel ikke kreves i den utstrekning utgiftene kan dekkes inn ved innkalkulering i vedkommende produkts pris, dersom slik innkalkulering ikke vil stille den som får et pålegg rettet mot seg, i en konkurransemessig mindre gunstig stilling enn andre i samme bransje.

Lagringspliktige skal innen rimelig tid etter at forsyningen av petroleum og petroleumsprodukter er normalisert bygge opp beredskapslagre i samme utstrekning som før pålegg om eller tillatelse til bruk ble vedtatt.

§ 17 Straff

Forsettelig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser eller vedtak gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes med bøter. Medvirkning straffes på samme måte. Denne bestemmelse får ikke anvendelse dersom forholdet rammes av strengere straffebud.

§ 18 Ikrafttredelse

Disse forskrifter trer i kraft 1. juli 2006.

Olje- og energidepartementet ser frem til å motta tilbakemeldinger fra berørte myndigheter og interesser.

Med hilsen

Gunnar Gjerde (e.f.)
ekspedisjonssjef

Olaf Røsnes
rådgiver

Adresseliste

SAS Braathens AS;0048 Oslo;
NSB AS;0048 Oslo;
Norwegian Airlines;Postboks 115;1330 Fornebu;
Norske varmemeforhandlere;Grimsrødgt. 13 E;1515 Moss;
Iergi;Verkseier Furulunds vei 17;0668 Oslo;
Statoil Norge AS;Postboks 1176 Sentrum;0107 Oslo;
Norsk Fyringsolje AS;Postboks 3032 Kambo;1506 Moss;
Norske Shell AS;Postboks 1154 Sentrum;0107 Oslo;
Max Bensin;ved Trond Erik Hansen;Postboks 452;1411 Kolbotn;
Hydro Texaco AS;Postboks 202 Skøyen;0213 Oslo;
Esso Norge AS;Postboks 2001;3103 Tønsberg;
ConocoPhillips Nordic AB;ved Jørgen Alm;SE-164 86 Stockholm;Sverige;
Bunker Oil AS;Kapt. Linges vei 65;6006 Ålesund;
Norges rederiforbund;Postboks 1452 Vika;0116 OSLO;
Norsk Petroleumsinstitutt;Postboks 7190 Majorstuen;0307 OSLO;
Oljeindustriens Landsforening;Postboks 8065 Postterminalen;4068 STAVANGER;
Utenriksdepartementet;Postboks 8114 Dep;0032 OSLO;
Samferdselsdepartementet;Postboks 8010 Dep;0030 OSLO;
Næringslivets Hovedorganisasjon;Postboks 5250 Majorstuen;0303 OSLO;
Nærings- og handelsdepartementet;Postboks 8014 Dep;0030 OSLO;
Moderniseringsdepartementet;Postboks 8004 Dep;0030 OSLO;
Justis- og politidepartementet;Postboks 8005 Dep;OSLO;
Forsvarsdepartementet;Postboks 8126 Dep;OSLO;
Fiskeri- og kystdepartementet;Postboks 8118 Dep.;0032 OSLO;
Finansdepartementet;Postboks 8008 Dep;0030 OSLO;